

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/14/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5623011604
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Bebčáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5623011604.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Bebčákovvej a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a JUDr. Moniky Liptákovej, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. marca 2024 odvolanie prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 3T/22/2023 zo dňa 13. novembra 2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušuje rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 3T/22/2023 zo dňa 13. novembra 2023 v časti - vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezmenenom výroku o vine a náhrade škody

obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. B., trvale
bytom D. C., E. F. XX/XX, G.
H., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody
v Ústave na výkon trestu odňatia slobody
Ružomberok

odsudzuj e:

podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd ruší výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/98/2022 zo dňa 28.4.2023, doručený obžalovanému dňa 27.6.2023, právoplatný dňa 23.8.2023, ktorým bol obžalovaný odsúdený podľa § 212 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného A. B. na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 3T/22/2023 zo dňa 13. novembra 2023 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným v bode 1/ zo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona s použitím § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona. V bodoch 2/ až 4/ z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s použitím § 138 písm. j) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, v bode 2/ v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného

zákona a v bode 2/ z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s použitím § 138 písm. e) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

1./ dňa 27.2.2023 v čase okolo 11.20 hod. si spolu so I. B., ktorý bol za toto konanie právoplatne odsúdený trestným rozkazom sp. zn. 3T/22/2023 zo dňa 25.8.2023, otvorili neuzamknutú vstupnú kovovú bráničku na oplotený pozemok rodinného domu č. XXX/XX E. J. K. D. G. L., okres C. B., následne, majúc vedomosť o vysokom veku vlastníka nehnuteľnosti M. J., nar. XX.X.XXXX, bez jeho súhlasu a vedomia vnikli na pozemok rodinného domu, otvorili si neuzamknuté biele plastové vchodové dvere do rodinného domu a spoločne vnikli do vstupnej chodby, kde si otvorili neuzamknuté drevené dvere, cez ktoré prešli do priestoru vnútornej chodby rodinného domu, odkiaľ prešli do priestoru kuchyne, kde I. B. odcudzil zo stola v kuchyni voľne položenú čiernu peňaženku neznámej značky, v ktorej sa nachádzala finančná hotovosť vo výške 120,- Eur a papierik s telefónnym číslom, zatiaľ čo sa M. J. prezliekal v obývacej izbe rodinného domu a zo stola vzali tiež škatuľku cigariet značky LM modré, dlhé, v ktorej sa nachádzalo 6-10 kusov cigariet, a keď sa M. J. vrátil do kuchyne, spozoroval tam I. B. a A. B., ktorí si od neho pýtali peniaze za odhadzovanie snehu a A. B. si pýtal cigaretu, na čo mu M. J. povedal: „Zmizni odtiaľto, lebo idem zavolať políciu!“, a z rodinného domu obaja odišli, čím uvedeným spoločným konaním spôsobili M. J. škodu krádežou vo výške najmenej 125,- Eur,

2./ v presne nezistenom čase vo večerných hodinách od dňa 25.2.2023 do 26.2.2023, spoločne so I. B., ktorý bol za toto konanie právoplatne odsúdený trestným rozkazom sp. zn. 3T/22/2023 zo dňa 25.8.2023, prišli k rodinnému domu č. XXX/XX v obci L., okres C. B., I. B. za účelom krádeže preliezol cez bráničku, čím prekonal oplotenie pozemku, prešiel cez pozemok pred vchodové dvere, ktoré za pomoci doposiaľ nezisteného predmetu vylomil v oblasti zámku a vnikol dnu, ale v priestore domu nič nenašiel, ďalej nezisteným spôsobom a predmetom prekonal visiaci zámok, ktorým bola uzamknutá petlica na dverách do pivnice a vnikol dnu, kde taktiež nenašiel nič, čo by bolo možné odcudziť, následne za pomoci roxora prekonal uzamknutie dverí na hospodárskej budove, tvorené reťazou a visiacim zámkom, vnikol dnu a taktiež nenašiel nič vhodné na odcudzenie, pričom A. B. po ich vzájomnej dohode po celú dobu čakal pred bránou uvedeného domu a dával pozor, či ich niekto nesleduje, uvedeným konaním bola vlastníkovi rodinného domu a hospodárskej budovy N. O. P. spôsobená škoda poškodením vo výške 83,50 eura, škoda krádežou nebola spôsobená žiadna, pričom tohto skutku sa A. B. dopustil aj napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/66/2021 zo dňa 31.1.2022, právoplatným dňom 22.2.2022, uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného poriadku,

3./ po predchádzajúcej dohode dňa 17.2.2023 v presne nezistenom čase medzi 01.00 hod. a 02.00 hod. so I. B., ktorý bol za toto konanie právoplatne odsúdený trestným rozkazom sp. zn. 3T/22/2023 zo dňa 25.8.2023, pristúpili k samostatne stojacej hospodárskej budove, nachádzajúcej sa na nesúvisle oplotenom pozemku, približne 30 metrov za rodinným domom so súpisným číslom XXX/XX na ulici F. M. Q. v obci L., okres C. B., na ktorej kovovým páčidlom prekonal uzamykací mechanizmus vratového zámku, umiestneného v strednej časti drevených dvojkřídlových dverí, a následne cez tieto dvere vošli do priestorov hospodárskej budovy, kde z neuzamknutej drevenej truhlice odcudzili motorovú pílu značky STIHL, nezisteného výrobného čísla, oranžovej farby, sekeru značky Fiskars, typu X17 čiernooranžovej farby, sekeru s drevenou násadou nezistenej značky a 1 kus 5 l plastový kanister na benzín, neznámej značky, čiernej farby s obsahom 5 l benzínu N95, čím týmto konaním spôsobili B. R., vlastníkovi rodinného domu a hospodárskej budovy, škodu krádežou vo výške najmenej 248,- Eur, škoda poškodením mu nevznikla žiadna, pričom tohto skutku sa A. B. dopustil aj napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/66/2021 zo dňa 31.1.2022, právoplatným dňom 22.2.2022, uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného poriadku,

4./ po predchádzajúcej dohode v presne nezistenej dobe od 17.30 hod. dňa 2.3.2023 do 17.30 hod. dňa 3.3.2023 so I. B., ktorý bol za toto konanie právoplatne odsúdený trestným rozkazom sp. zn. 3T/22/2023 zo dňa 25.8.2023, pristúpili k hospodárskej budove nachádzajúcej sa na neoplotenom pozemku oproti rodinnému domu so súpisným číslom XX/XX v obci L., okres C. B., na ktorej jeden z nich roxorom, ktorý našli na zemi, vypáčil drevené jednokřídlové dvere v oblasti zámku, ktoré otvorili a následne vošli dovnútra, odkiaľ odcudzili 5 kusov sekier s dreveným poriskom, 1 kus 4-žilový medený kábel o dĺžke 25 metrov s hrúbkou každého kábla 16 mm, a 1 kus redukcie na novú normu elektrických zásuviek z 380

voltov na 400 voltov, ďalej na tam zaparkovanom osobnom motorovom vozidle značky Toyota Corolla, VIN: JT153EEA100288525, rok výroby 1996, sedan, dočasne vyradené z evidencie motorových vozidiel, nezisteným predmetom odlomili zadný koncový tlmíč výfukového potrubia, ktorý ostal na mieste, čím týmto konaním spôsobili S. M. škodu krádežou vo výške 100,- Eur a škodu poškodením vo výške 180,- Eur, pričom tohto skutku sa A. B. dopustil aj napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/66/2021 zo dňa 31.1.2022, právoplatným dňom 22.2.2022, uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného poriadku.

Za spáchanie tejto trestnej činnosti obžalovaného odsúdil podľa § 172 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 a § 41 ods. 1, ods. 2 a § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor písomne dňa 15.11.2023 proti výroku o treste. Odvolanie zdôvodnil písomne podaním doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 29.12.2023, a to nasledovne:

„S právnym názorom súdu, podľa ktorého je súčasná aplikácia ustanovenia § 37 písm. h) Tr. zákona a asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona vylúčená, som sa nestotožnil.

Poukazujem na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Tdo/36/2021 zo dňa 2.2.2022, v ktorom najvyšší súd konštatoval, že krajský súd postupoval správne, keď obvinenému pri ukladaní súhrnného trestu za súčasného použitia asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona pričítal aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona. Na druhú stranu, je možné nájsť aj rozhodnutia najvyšších súdnych autorít, ktoré vyjadrujú opačný záver, tieto sa však do značnej miery opierajú o stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. Tpj 104/2009 zo 14.6.2010, ktoré sa jednak venovalo primárne inej problematike (výkladu pojmu „viac trestných činov“ v ust. § 37 písm. h/ Trestného zákona), jednak vychádzalo zo značne rozdielneho právneho stavu, pretože pred nálezom Ústavného súdu SR č. 428/2012 Z.z. sa pri aplikácii asperačnej zásady zvyšovala nielen horná, ale aj dolná hranica trestnej sadzby. Presne z tohto stanoviska vychádza aj súdom citované rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Tdo/75/2020 zo dňa 14.1.2021. Vychádzať z neho za súčasného zmeneného právneho stavu však bez uvedenia ďalšej podstatnej argumentácie nepovažujem za možné. Celkovo sa domnievam, že aktuálna judikatúra v tejto veci je skôr nejednotná a načrtnutý právny problém (napriek tomu, že ide o pomerne bežnú situáciu) nerieši uspokojivým spôsobom.

Odhliadnuc od právnej praxe nevidím dôvod, ktorý by súčasnej aplikácii § 37 písm. h) Trestného zákona a § 41 ods. 2 Trestného zákona za aktuálneho stavu bránil. Právny názor, podľa ktorého nie je ich súčasná aplikácia možná, sa zrejme opiera najmä o znenie § 38 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na zásadu ne bis in idem. Skutočnosť, že obvinený spáchal viac trestných činov, však nie je zákonným znakom trestného činu a súbežnej aplikácii nebráni ani zásada ne bis in idem v širšom zmysle slova, pretože predmetné ustanovenia sledujú splnenie odlišných zákonných podmienok, vychádzajú z iných skutočností a majú odlišné dôsledky, nejde teda dvakrát o to isté. Pri aplikácii § 37 písm. h) Trestného zákona (v spojení s § 38 ods. 4 Trestného zákona) sa zvyšuje dolná hranica trestnej sadzby, pri aplikácii § 41 ods. 2 Trestného zákona sa zvyšuje horná hranica trestnej sadzby, a tieto zvýšenia sa navzájom neovplyvňujú. Ust. § 37 písm. h) Trestného zákona vychádza z predpokladu spáchania viacerých trestných činov, pričom je nepodstatné, či sú prečinmi alebo zločinmi, či ide o súbeh jednočinný alebo viacčinný, ust. § 41 ods. 2 Trestného zákona ustanovuje špeciálne podmienky, za ktorých je ho možné aplikovať, a ktoré sa značne líšia od § 37 písm. h) Trestného zákona. Trestný zákon ustanovuje množstvo kvalifikovaných skutkových podstát, keď jedna okolnosť spôsobí súčasné zvýšenie dolnej aj hornej hranice trestnej sadzby. V tomto prípade ani nejde o tú istú okolnosť, keďže § 41 ods. 2 Trestného zákona predpoklad spáchania viacerých trestných činov podstatným spôsobom modifikuje a sprísňuje, ale predovšetkým nejde o ten istý dôsledok. Aplikáciu prekážku podľa môjho názoru nemôže spôsobiť len samotná skutočnosť, že sú tieto následky rozdelené do viacerých zákonných ustanovení.

Prípustnosti súčasnej aplikácie predmetných ustanovení nasvedčuje aj logický výklad Trestného zákona. Práve postup, keď sa spáchanie viacerých trestných činov v súbehu postihuje ako priťažujúca okolnosť a za prístúpenia ďalších pomerne prísnych podmienok sa aplikuje zároveň aj asperačná zásada, zodpovedá logickej aplikácii týchto ustanovení a ich súvisu s ďalšími ustanoveniami Trestného zákona. Inými slovami, je v rozpore so zásadami logiky (a tiež spravodlivosti), ak bude páchatelovi naplnenie podmienok uvedených v § 41 ods. 2 Trestného zákona na prospech, pričom neobstojí argument o

zvýšení hornej hranice trestnej sadzby, pokiaľ to nemá na postavenie páchatel'a žiadny reálny dopad. Výklad zákona prezentovaný súdom vedie vo svojich dôsledkoch k tomu, že ak by sa obvinený dopustil nie štyroch skutkov, ale iba skutku, ktorý by bol kvalifikovaný ako zločin a súčasne aj prečin, bolo by aplikované ust. § 37 písm. h/ Tr. zákona a zvýšená dolná hranica zákonnej trestnej sadzby. Za spáchanie ďalších trestných činov, ktoré umožňujú aj aplikáciu § 41 ods. 2 Trestného zákona, však páchatel' v konečnom dôsledku nie je postihnutý prísnejšie, ako by si to žiadal logický výklad týchto ustanovení, ale naopak miernejšie, a teda osobitne vo vzťahu k dolnej hranici trestnej sadzby je mu spáchanie ďalších trestných činov de facto na prospech. Už zo samotného názvu tejto právnej zásady pritom vyplýva, že má ísť o asperáciu, teda sprísnenie. Kladiem si potom otázku, do akej miery je potrebné dávať prednosť prípadnej aplikácii zásady ne bis in idem, keďže takýto postup vo svojich dôsledkoch reálne vytvára právny základ pre to, aby mohli byť páchatelia závažnejšej trestnej činnosti spĺňajúci podmienky asperačnej zásady postihovaní miernejšie ako páchatelia, ktorí tieto podmienky nespĺňajú, ale dopustili sa „iba“ viacerých trestných činov. Takýto výklad nepokladám za súladný s úmyslom sledovaným jednotlivými ustanoveniami Trestného zákona ani so všeobecnými zásadami trestania.

Pre úplnosť dodávam, že som zistil aj rozdielnu justičnú prax, pokiaľ ide o prípustnosť súbežnej aplikácie § 37 písm. h/ Tr. zákona a § 41 ods. 2 Tr. zákona (uznesenie NS SR 1Tdo/36/2021 z 2.2.2022, túto možnosť pripúšťa, uznesenie NS SR 2Tdo/47/2018 z 22.1.2019, v spojení s uznesením ÚS SR II. ÚS 189/2019 z 3.7.2019, vylučuje, avšak ani jedno z uvedených rozhodnutí neobsahuje uspokojivý podrobný právny rozbor).

Pokiaľ by sa aj nadriadený súd nestotožnil s vyššie prezentovanými argumentami, domnievam sa, že vzhľadom na osobu páchatel'a, jeho predchádzajúce odsúdenia (naposledy OS Lipt. Mikuláš sp. zn. 2T/98/2022 z 28.4.2023, právoplatného dňa 23.8.2023) a opakovaný charakter spáchaných trestných činov tohto obžalovaného spáchaných aj v minulosti, osoby poškodených (v bode 1/ rozsudku bezbranný dôchodca), takáto výmera, uložená úplne na spodku zákonom stanovenej trestnej sadzby, nebude pôsobiť preventívne. Zároveň podotýkam, že uložený súhrnný trest pri zrušení rozsudku OS LM sp. zn. 2T/98/2022, ktorým mu bol uložený osemmesačný trest odňatia slobody nepodmienečne v reále ide ešte pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu za zločin krádeže podľa § 212 ods. 3 Tr. zákona - t.j. pod výmeru troch rokov.

Vzhľadom na uvedené preto navrhujem, aby Krajský súd v Žiline zrušil rozsudok Okresného súdu v Lipt. Mikuláši sp. zn. 3T/22/2023 z 13.11.2023, čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX a Okresnému súdu v Lipt. Mikuláši prikázal, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Obžalovaný sa písomne nevyjadril k odvolaniu prokurátora.

Verejné zasadnutie pred odvolacím krajským súdom sa konalo za prítomnosti obžalovaného, obhajcu obžalovaného a prokurátorky. Prokurátorka navrhla odvolaniu vyhovieť, nakoľko prokuratúra trvá na tom, že obžalovanému má byť uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. V konečnom návrhu uviedla, aby krajský súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste a podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. a obžalovanému s použitím ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 37 písm. h) Tr. zák. uložil trest odňatia slobody na zvýšenej dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 5 rokov a 4 mesiace a zaradil ho do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia pri súčasnom zrušení výroku o treste tak, ako to bolo uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa. Obhajca obžalovaného a obžalovaný navrhli odvolanie prokurátora zamietnuť ako nedôvodné, pretože uložený podmienečný trest odňatia slobody spĺňa všetky zákonné náležitosti a je primeraný vzhľadom na jeho väzobné stíhanie.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ (prokurátor) podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom prihliadal aj na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil potom, že odvolanie podané prokurátorom bolo podané oprávnenou osobou, v zákonom stanovenej lehote, proti výrokom, proti ktorým je prípustné a je dôvodné.

Preskúmaním spisu krajský súd zistil, že prvostupňový súd vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy v záujme náležitého zistenia skutkového stavu a uplatnenia práva obžalovaného na obhajobu v súlade so základnými zásadami trestného konania, najmä zásadou ústnosti a bezprostrednosti. Dôkazy vykonané prvostupňovým súdom na hlavnom pojednávaní umožňujú aj podľa názoru krajského súdu vo veci zákonne a objektívne rozhodnúť.

Krajský súd po preskúmaní predloženého spisového materiálu, osobitne sa oboznámiač s napadnutým rozsudkom a dôvodmi odvolania prokurátora primárne zistil, že procesný postup súdu prvého stupňa, ktorý predchádzal napadnutému výroku o treste, bol vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam Trestného poriadku. S ohľadom k tomu, že obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom urobil vyhlásenie o priznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., odvolací súd preskúmal zákonnosť postupu okresného súdu v súvislosti s jeho rozhodnutím o prijatí vyhlásenia obžalovaného. Zistil, že v tomto smere konal súd prvého stupňa správne a neporušil žiadne procesné ustanovenie. Obžalovaný dal vyhlásením o vine dostatočne najavo, že žiadnym spôsobom nenamieta skutkové a právne závery obžaloby. Priznanie viny bolo teda súdom prvého stupňa prijaté v súlade so zákonom a stalo sa nemenným. Zákonným bol potom ďalší postup súdu prvého stupňa, keď nevykonal dokazovanie v rozsahu priznanej viny a vykonal len dokazovanie ohľadne uloženia trestu obžalovanému A. B.. Vyhlásenie o vine obžalovaným a jeho priznanie k spáchanej trestnej činnosti má oporu aj v ďalších v prípravnom konaní vykonaných dôkazoch.

Reagujúc na odvolacie námietky prokurátora vo vzťahu k výroku o treste, ktorý prokurátor napadol podaným odvolaním, odvolací súd predovšetkým uvádza, že prvostupňový súd v tomto smere vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie. V odôvodnení rozsudku poukázal na konkrétne dôkazy vykonané ohľadne rozhodnutia o uložení trestu obžalovanému, ako aj na konkrétne skutočnosti z týchto dôkazov správne zistené a dôležité pre uloženie trestu obžalovanému za spáchanú trestnú činnosť.

Ďalej odvolací súd z odôvodnenia napadnutého rozsudku zistil, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu obžalovanému správne poukázal na zásady pre ukládanie trestov upravené v ustanovení § 34 Tr. zák., osobitne na ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zák., keď pri ukladaní trestu je potrebné v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadnuť najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy.

V súvislosti s ukladaním trestu obžalovanému okresný súd správne u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. (obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestnej činnosti a to hneď na začiatku a jej spáchanie úprimne oľutoval, súčasne obžalovaný učinil na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom vyhlásenie o vine). Súčasne u obžalovaného správne zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., bol už za trestný čin odsúdený. Aplikáciu tejto priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák. u obžalovaného odôvodňujú predchádzajúce nezahladené odsúdenia obžalovaného aj pre totožnú trestnú činnosť. Správne postupoval okresný súd, keď obžalovanému nepriznal priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., s ktorým odôvodnením na strane 7 rozsudku sa stotožňuje aj krajský súd a na toto v podrobnostiach poukazuje. V tejto časti teda odvolací súd nepovažoval odvolaciu námietku prokurátora za dôvodnú s odkazom na ustanovenie § 38 ods. 1 Trestného zákona. Pri existencii jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák. a jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák., potom pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností predstavuje 1:1.

Aj keď okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku správne poukázal na zásady ukladania trestov a príslušné zákonné ustanovenia, ktoré bolo potrebné aplikovať pri uložení trestu obžalovanému, v konečnom dôsledku pri určení výmery trestu odňatia slobody obžalovanému sa týmito dôsledne nespravoval, čo malo za následok uloženie neprimerane mierneho nepodmienečného trestu obžalovanému na úplne dolnej hranici trestnej sadzby trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky. Okresný súd nedostatočne zohľadnil zásady ukladania trestov, účel trestu, neprimerane favorizoval vyhlásenie viny obžalovaným, najmä nedostatočne zohľadnil osobu obžalovaného a jeho kriminálnu minulosť, ako aj povahu spáchanej trestnej činnosti, čo malo za následok, že obžalovanému uložil neprimerane mierny trest (trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 3 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia). Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania pred okresným súdom a ako na to správne poukázal prokurátor v zdôvodnení odvolania, u obžalovaného ide o páchatel'a, ktorý sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti. V odpise z registra trestov má obžalovaný 5 záznamov, prevažne za majetkovú trestnú činnosť. V neposlednom rade je potrebné prihliadnuť aj na charakter trestnej činnosti, ktorej sa dopustil v bode 1/ voči osobe vyššieho veku, t.j. voči chránenej osobe. Krajský súd zvyrazňuje, že ani opakovane vykonané tresty odňatia slobody obžalovaným nemali žiadny výchovný účinok a nepôsobili preventívne, aby ďalej nepáchal trestnú činnosť. Naposledy bol

obžalovaný odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/98/2022 zo dňa 28.04.2023, doručeným obvinenému dňa 27.06.2023, právoplatným dňa 23.08.2023, pre skutok spáchaný 23.03.2022, právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák. a bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Obžalovaný nemá dobrú povesť ani v obci, kde sa zdržiava bez prihlásenia, v obydli postavenom bez príslušného povolenia. Je zrejmé, že pokiaľ ide o túto žalovanú trestnú činnosť, ani opakovane vykonané nepodmienečné tresty odňatia slobody si u obžalovaného dostatočne nespĺnili svoj účel a náležite nevedli k jeho náprave a prevýchove. Aktuálne preto u obžalovaného nemožno očakávať splnenie účelu trestu uložením trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby. Súčasne, nakoľko výkon trestov odňatia slobody v nižšej výmere, si u obžalovaného svoj účel nespĺnil, obžalovanému je už nutné trest odňatia slobody ukladať vo vyššej výmere. Vzhľadom na prehľad kriminálnej minulosti obžalovaného, pokiaľ ide práve o opakované páchanie prečinov krádeže, na obžalovaného je nutné pôsobiť už trestom odňatia slobody vo vyššej výmere. U obžalovaného by vzhľadom na vyššie popísané zistenia bolo na mieste uloženie súhrnného trestu odňatia slobody v hornej polovici trestnej sadzby trestu odňatia slobody (v trestnej sadzbe trestu odňatia slobody od 3 rokov do 13 rokov 4 mesiace, pri vyrovnanom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností 1:1), za podmienok uvedených v rozsudku súdu prvého stupňa na strane 7 až 8. Bez povšimnutia však nie je možné ponechať skutočnosť, že obžalovaný v danej veci učinil pred okresným súdom vyhlásenie o vine a ďalej nebolo nutné vo veci na hlavnom pojednávaní vykonávať dokazovanie ohľadne viny obžalovaného. Uvedenú skutočnosť v prospech obžalovaného potom krajský súd zohľadnil tak, že obžalovanému neuložil trest odňatia slobody v hornej polovici zvýšenej trestnej sadzby, tak ako to navrhoval prokurátor, ale súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov so zaradením do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Pri ukladaní trestu obžalovanému nie je totiž možné dať na jednu úroveň páchatel'a trestného činu, ktorý na hlavnom pojednávaní učinil vyhlásenie o vine a páchatel'a, ktorý takéto vyhlásenie neučinil a vyhlásenie o vine je potom potrebné zohľadniť pri ukladaní trestu obžalovanému.

Za takto zisteného stavu, potom odvolací krajský súd odvolanie prokurátora proti výroku o treste v neprospech obžalovaného vyhodnotil ako dôvodné a postupom podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a následne sám krajský súd postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol o uložení trestu obžalovanému tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Takto obžalovanému uložený trest krajský súd považuje za trest zodpovedajúci zásadám ukladania trestov, individuálnej a generálnej prevencie, ako aj účelu trestu a ktorý je objektívnym vyjadrením spáchanej trestnej činnosti.

Výrok o náhrade škody krajský súd nepreskúmaval, pretože tento nebol napadnutý odvolaním žiadnej procesnej strany.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Senát rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.